

Münafıklar; İslami hareketlerin güç ve iktidar kazandığı, makam ve menfaat beklentilerinin iştah kabarttığı dönemlerde:

1. **Canını, malını ve aile efradını emniyete almak**
2. **Çeşitli ganimet ve nimetlerden yararlanmak**
3. **Müslümanlar arasında fitne-fesat sokup onların birlik ve dirliğini bozmak**
4. **Kâfir ve zalim odaklar hesabına bilgi toplamak ve casusluk yapmak**

Gibi dünyevi hesaplar ve şeytani amaçlarla görünüşte Müslüman olan, ama gerçekte Allah ve ahiret inancı taşımayan ikiyüzlü insanlardır.

Kur'an-ı Kerim münafıkları, yüzlerce ayetle ve çeşitli yönleriyle tanıtmış ve mü'minleri sakındırmıştır. Onların varlığını, çevremizde dolaştığını, mü'min, muttaki ve mücahit rolü oynayarak bizi kandırmaya ve ayağımızı kaydırmaya çalıştığını bilerek hareket etmemiz için özellikle uyarmıştır. Onlar gizlidir, sinsidir; ama bilinmez ve fark edilmez sanılmamalıdır.

İşte, Hz. Peygamberimiz (sav), Bedir savaşını kazanıp Kureyş kâfirlerinin ileri gelenleri öldürülünce, "İbni Selül" diye meşhur Abdullah bin Übeyy ile müşriklerden onunla işbirliği yapanlar:

"Bu hadise, şans ve zafer'in Müslümanlardan yana olduğunu göstermektedir!" diyerek Peygamberimiz (sav)'e gelip istemeyerek de olsa bey'at ederek zahiren Müslüman olmuşlardı.

Sözde Müslüman göründükleri halde kalben iman etme-yip Yahudilerle gizlice işbirliği yapmaktan geri durmayan Evs ve Hazrec münafıklarının başlıcaları şunlardı:

1 - Cülas bin Süveyd bin Samit 2- Haris bin Süveyd

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Bunlar, Hubeyb Oğullarından idiler.

3- Nebtel bin Haris

Bu da Levzan Oğullarından idi.

Rivayet olunuyor ki. Peygamberimiz (sav), bu adam hakkın-da şöyle buyurmuştur:

"Şeytanı görmek isteyen, Nebtel bin Harise baksın."

Nebtel bin Haris. Peygamberimiz (sav)'in yanına sık sık gelerek edep ve hürmetle eğilip O'nun meclisinde oturur ve dinlediklerini münafıklara yetiştirirdi.

Sonra Cebrail (a.s). Peygamberimiz (sav)'e gelip bu müna-fıktan sakınmasını bildirmiş ve Nebtal ile diğer münafıklar hak-kında şu ayet-i kerimeyi getirmişti:

"İçlerinden bazıları da Peygamber'i eziyet ederler: "O (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır" derler. De ki 'O. sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır, mü'minlere inanır. Sizden gerçekten inananlar için de O, bir rahmettir. Allah'ın Resulünü inci tenlere acı bir azap vardır." [1]

Diğer Meşhur Münafıklar:

4- Ebu Habibe bin Ez ar 5- Abbas bin Hunejf 6- Bahzec

Bunlar Mescidi Dirar'ı yapan münafıklardan idiler.

7- Arar bin Hizam 8- Abdullah bin Nebtel 9- Kays bin Zeyd 10- Bicad bin Osman

Bunlar. Dubay'a Oğullarından idiler.

11- Cariye bin Âmir 12- Zeyd bin Cariye 13- Mücemmi bin Cariye

Bunlar da, Salebe Oğullarından ve Mescid-i Dirar'ın kurucu-larından idiler.

Mücemmi bin Cariyenin sonradan samimi olarak Müslüman olup Kur'an okuduğu ve namaz kıldığı da rivayet olunmaktadır.

14- Vedia bin Sabit

Bu da, Mescid-i Dirar kurucularından ve Ümeyye bin Zeyd Oğullarından idi. Yahudi ve müşriklerle işbirliği yapmayı ve İslami prensipleri alay konusu yapmayı adet edinmişti. Bu münafık hakkında şu ayet-i kerime gelmişti:

"Andolsun ki; eğer onlara soracak olsan: "Biz sadece lafa da mı, şakalaşıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle, O'nun Resulü ile mi alay ediyorsunuz?"

[\[2\]](#)

15- Hız'am bin Halid

Mescid-i Dirar, bunun evinin yerinde yapılmıştı.

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

16- Bişr bin Zeyd 17- Rafı bin Zeyd

Bunlar, Ubeyd bin Zeyd Oğullarından idiler.

18- Mirba bin Kayzıy

Bu da Nebit Oğullarından idi.

Resulullah (sav), Uhud savaşına giderken bu Mirba bin Kayzıy adındaki münafık, Peygamberimizin, onun arazisinden geçmesine izin vermemiş ve:

-Ya Muhammed! Sen, Resulullah da olsan benim arazimden geçmek sana helal olmaz! dedikten sonra Peygamberimize at-mak için yerden toprak avuçlayarak:

-Bu toprağın senden başkasına isabet etmeyeceğini bilmiş olsaydım, onu yüzüne atardım! demişti. Bunun üzerine Müslümanlar, onu öldürmeğe kalkışınca. Peygamberimiz (sav):

-Hayır! Bırakınız onu! O, bir kördür; kalb gözü kördür! bu-yurmuştu. Sa'd bin Zeyd ise, Resulullah (sav)'in bu emrinden ön-ce davranıp yayı ile vurarak onun başını yarmıştı.

19- Evs bin Kayzıy

Bu adam da, Hendek savaşında Peygamberimize:

-Evlerimiz açık kaldı. Bize izin ver de evlerimize dönelim! diyerek savunma hattından ve sıkıntılardan kaytarmak isteyen münafıklardandı. Münafıkların bu sözü üzerine şu ayet-i kerime

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

inmişti:

"O münafıklardan bir grup da demişti ki: "Ey Yesrib (Medine) halkı! Artık size duracak yer yok, (haydi durmayın evlerinizi) dönün (yahut: Artık bu dinde durmanız doğru değil, dönün)" onlardan bir topluluk da: "Evlerimiz (sağlam değil), açıktır" diye yerek Peygamberden izin istiyordu. Oysa onların evleri açık değildi. Sadece açmak istiyorlardı." [3]

20- Hâtıb bin Ümeyye 21- Büşeyr bin Übeyrik 22- Kuzman

Bunlar, Zafer Oğullarından idiler.

Rivayet olunuyor ki, Kuzman, Uhud savaşına katılmaktan kaçınmıştı. Fakat kadınlar, kendisine:

-Sen korkak mısın ki savaşa gitmiyorsun? deyince, arlanıp gururlanıp savaşa çıkmış ve:

-Ey Evs'liler! Ölmek, savaştan kaçarak utanç içinde kalmak-tan iyidir! diyerek savaşa çıkmış ve Müslümanların safında çok şiddetli çarpışmıştı. Hatta rivayet olunduğuna göre, Kuzman, müşriklerden dokuz kişi öldürdükten sonra kendisi de yaralanıp eve getirilmişti. Peygamberimiz (sav), onun hakkında: **"Kuzman, cehennemdedir"** buyurunca, işin içyüzünü bilmeyen bazı Müslümanlar, hayrete düşmüşlerdi.

O sırada Müslüman bir zat, Kuzman'a:

-Ey Kuzman! Seni kutlar ve cennetle müjdelerim. Bu gün uğradığın musibet, sana Allah tarafından! dediği zaman Kuzman:

-Cennet de ne? Ben, kavmimin gayretinden başka bir maksatla çarpışmadım! demiş ve

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

yarasının ağrısı şiddetlenince de bir okla kolunun damarını keserek intihar etmişti.

Hazrec kabilesinin Neccar Oğullarından olan münafıklar da şunlardır:

23- Râfi bin Vedia **24- Zevd bin Amr** **25- Amr bin Kays** **26- Kays bin Amr** **27- Ced bin Kays** **28- Abdullah bin Übeyy bin Selül**

Hazrec kabilesinin Cüşem Oğullarından da:

27-Ced bin Kays Bu kişi oldukça takva ve tevekkül ehli geçinir, ama cihat ve zekât gibi ciddi sorumluluklarda sürekli yan çizerdi.

Rivayet olunuyor ki; bu münafık hakkında şu ayet-i kerime inmiştir:

"İçlerinden öylesi var ki: "Bana izin ver, beni fitneye düşürme" der. İyi bil ki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem de kâfirleri kuşatacaktır." [4]

Hazrec kabilesinin Avf Oğullarından:

28- Abdullah bin Übeyy bin Selül

Bu meşhur ve melun münafık, Hazrec Oğullarının Müslüman olmalarından önceki son reisi idi. Bu adam aynı zamanda İslâm düşmanı Râhib Ebu Âmir'in de halasının oğlu idi. İslâmiyet Medi-ne'de yayılınca, zahiren Müslüman olmuşsa da, hiçbir zaman mü-nafıklığından geri kalmamıştır. Hatta bu adam, münafıkların başı olup, marazlı ve zayıf ahlaklı kimseleri etrafında toplamıştı.

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Beni Mustalık savaşında Abdullah bin Übeyy bin Selûl, sadık sahabeleri kastederek:

-Eğer Medine'ye dönersek daha aziz olan, daha zelil olanı Medine'den kovup çıkaracaktır! demişti. Bunun üzerine inen ayeti ke-rimede mealen şöyle buyurulmaktadır:

"Münafıklar diyorlar ki: "Andolsun, eğer Medine'ye dönersek, daha üstün olan, daha güçsüz olanı oradan mutlaka çıkaracağız." Üstünlük, ancak Allah'a, O'nun Resulüne ve mü'minlere mahsustur. Fakat münafıklar bilmezler." [\[5\]](#)

29- Vedia 30- Mâlik bin Ebi Kavkal 31- Süveyd 32- Dâis

Peygamberimiz (sav), Nadir Oğulları Yahudilerini kuşattığı zaman Abdullah bin Übeyy bin Selûl ile bu aveneleri; Yahudileri, Peygamberimize karşı direnmeğe kışkırtmışlardı. Bunun üzerine şu ayeti kerime inmişti:

"Münafıklık edenleri görmedin mi ki, Kitap ehlinde olan kâfir kardeşlerine: "Eğer siz, yurduzdan çıkarılırsanız mutlaka biz de sizinle beraber çıkarız, sizin aleyhinize hiç kimseye itaat etmeyiz. Şayet sizinle savaşılırsa mutlaka size yardım ederiz" derler. Allah, onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

Andolsun eğer onlar, (yenilip yurtlarından) çıkarılırsalar, bunlar onlarla beraber çıkmazlar; eğer onlarla savaşılırsa bunlar yardıma yanaşmaz (ve tehlikeye atılmazlar), yardım etseler bile arkalarına dönüp kaçarlar; sonra bir daha kendileri ne de yardım edilmez.

Onların (münafıkların) kalplerindeki sizin korkunuz, Allah'inkinden fazladır. (Allah'tan çok sizden korkarlar) Böyledir; çünkü onlar anlama yan bir topluluktur.

Onlar toplu olarak sizinle savaşamazlar; ancak müstahkem şehirlerde yahut duvarların ardından sizinle savaşmak isterler. Kendi aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları toplu sanırsın, oysa onların kalpleri dağınıktır. Böyledir; çünkü onlar akıllını

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

kullanamayan bir topluluktur.

Bu Yahudilerin durumu, kendilerinden az önce, işlerinin günahını tadmış olan, ahirette de kendileri için acı bir azap bulmuş kimselerin (Bedir'de cezalarını bulan putperestlerin) durumu gibidir.

Yahudileri kandıran münafıkların durumu da, tıpkı şeytanın durumuna benzer ki. insana: "İnkâr et" dedi, İnsan inkâr edince de: "Ben senden uzağım; ben. Alemlerin Rabb'i Allah'tan korkarım!" dedi." [6]

Zahiren Müslüman olan bazı Yahudi Münafıkları

Bazı Yahudi âlimleri de zahiren Müslüman oldukları halde İslam'ı içlerine sindiremeyip münaflık yapıyorlardı, örneğin: Kaynuka Oğulları kabilesinden **Sa'd bin Huneyf, Zeyd bin Lu sayt,**

Numan bin Evla

ve

Osman bin Evfa

bunlar arasında bulunuyorlar-dı.

Rafı bin Hureymele, Rifaa bin Zeyd, Silsile bin Berham, Kinane bin Surya

da, münaflık olan Yahudi alimlerinden idiler.

Bunlardan **Rafı bin Hureymele** öldüğü zaman Pey-gamberimiz (sav), Ashabı Kirama hitaben:

-Bugün münafıkların büyüklerinden biri öldü! buyurdu. Bu-nu duyan münaflık **Malik bin Kavkal,** bu

haberi hemen Yahudilere yetiştirdi. Bunun üzerine inen ayet-i kerimelerde mealen şöyle buyurulmaktadır:

"Kitab ehlinden bir grup dedi ki: "İnananlara indirilmiş olana, günün önünde inanın, sonunda inkâr edin; belki (bu hareketlerinize onlar da) dönerler."

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

"Sizin dininize uyanlardan başkasına inanmayın!" (dediler) De ki: "Hidayet Allah'ın hidayetidir. Birine, size verilenin misli veriliyor veya Rabbinizin huzurunda aleyhinize deliller getirirler diye mi böyle düşündünüz ve yaptınız?" De ki: "Lütuf Allah'ın elin  dedir, onu kimi dilerse ona verir. Allah'ın lütfu geniştir. O, her şeyi bilendir." [7]

Rivayet olunuyor ki; Peygamberimiz (sav), Hıcr'dan kalkıp Teb k'e doğru giderken bir konaklama yerinde devesi Kasva kayboldu. Bunun  zerine bazı Ashab deveyi aramağa  ktılar. Ensar'dan Umare bin Hazm'in cemaatında yukarıda adı anılan **Zeyd bin Lusayt** adındaki Yahudi m nafığı da bulunuyordu. Bu münafık:

-Peygamber olduğunu söyleyip size gökten haber veren bu Muhammed değil midir? Oysa o, daha devesi nerede olduğunu bil-miyor! diye söylendi. Peygamberimiz manen bundan haberdar olup:

-Münafıkın biri: "Muhammed, kendisinin peygamber olduğunu, size gök emri ile haber verdiğini söylüyor. Oysa devesinin nerede olduğunu bilmiyor diyor! Vallahi, gerçekten ben, Allah, bana bildirmediķe bir şeyi bilemem. Fakat Allah, şimdi, deve nin nerede olduğunu bana gösterdi. Deve, işte şu vadinin iinde  ki geçitte, onun şöyle şöyle tarafında yuları bir ağaca dolanmış halde bulunuyor. Haydi gidiniz de, onu bana getiriniz! buyurdu. Ashab da hemen gidip deveyi getirdiler.

Umare bin Hazm, Peygamberimiz'in yanından ayrılıp grubu-nun yanına gelince Peygamberimiz'in söylediklerini onlara ha-ber verdi. Umare bin Hazm'in kardeşi Amr bin Hazm:

-Vallahi, bu sözü, sen yanımıza gelmeden önce Zeyd söyledi! dedi. Umare bin Hazm, bunu duyunca, hemen Zeyd'in üzerine y -r y p ona vurmağa başladı ve:

-Ey Allah'ın kulları yanıma gelin! Meğer o Allah'ın belası be-nim grubumdaymış da ben bilmiyormuşum. Hemen benim gru-bumdan  ık def ol ey Allah'ın düşmanı. Sen bana arkadaş olamazsın! dedi. [8]

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Peygamberimizin Bazı Münafıkları Tanıtması

Hız. Resulüllahın ve Ashabının, münafıkları sürekli gizledikleri ve hiç deşifre etmedikleri iddiası yanlıştır.

Rivayet olunuyor ki, bir gün münafıklar kendi aralarında toplanıp İslâmiyet ve Müslümanlar aleyhinde konuşmağa başlamıştı. Peygamberimiz (sav), Allah tarafından bunların bozgunculuklarına vakıf kılındı. Sonra Peygamberimiz, Mescid'de Yüce Allah'a hamd-ü senada bulunduktan sonra münafıklara hitaben:

-Sizlerden bazı kimseler toplanıp şöyle şöyle konuştular. Şimdi kalkınız ve Allah'ın bağışlamasını dileyiniz. Ben de, sizin bağışlanmanızı Allah'tan dileyeceğim! buyurdu. Ancak hiçbiri ayağa kalkmadı. Peygamberimiz yine;

-Niçin kalkmıyorsunuz? Kalkınız ve Allah'tan bağışlanma dileyiniz? Ben de sizin bağışlanmanızı Allah'tan dileyeceğim! buyurdu ve yine kimse kalkmayınca bu sözünü üç kez tekrarladi. Sonra onlara:

-Siz ya kendiliğinizden kalkarsınız, ya da ben sizin isimlerinizi nizi sayarak sizi kaldıracam! buyurduktan sonra:

-Şimdi isimlerini anacağım kimseler ayağa kalksın: Kalk ey filan! Kalk ey filan! Kalk ey filan! buyurup otuz altı kişinin isimlerini saydı, isimleri sayılanlar rezil-rüsvay bir halde ayağa kalktılar. Sonra Peygamberimiz (sav), onlara:

-Allah'tan korkunuz! Buyurdu.

O zamana kadar münafıklar. Peygamberimizin Mescidine serbestçe girip çıkarlar, Peygamberimizin konuşmalarını dinlerler ve oradan ayrılıp kendileriyle baş başa kaldıklarında

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

bunları alay konusu yaparlardı. Ama böylece deşifre olmuş ve aşığılanmışlardı.

Yine bir gün Resulullah (sav), bazı mü-nafıkların Mescid'de kendi aralarında gülüşüp eğlendiklerini görünce, onların Mescidden çıkarılmalarını emir buyurmuşlardı. Bunun üzerine Ebu Eyyûb Halid bin Zeyd Ensari, kalkıp Ganem bin Malik bin Neccar Oğullarından **Amr bin Kaysın** yanına vardı ve ayağından tutup çekerek Mescidden dışarı çıkardı. Amr ise:

-Ey Ebu Eyyûb! Sen, ne yaptığını sanıyorsun? Beni, Salebe oğullarının hurma kurutma yerinden mi çıkarıyorsun? Diye yakınmıştı.

Ebu Eyyûbel Ensari Hz.leri onu dışarı çıkardıktan sonra geri dönüp Neccar Oğullarından **Rafi bin Vedianın** yanına varıp ridasını boğazına toplayıp şiddetle çekmiş ve yüzüne bir de tokat vurduktan sonra onu da Mescidden dışarı atmıştı. Çıkarırken de:

-Seni gidi münafık! Resulullah'ın Mescidine girip fesatlık yaparsın ha? Diye çıkışmıştı. Bu arada Umare bin Hazm de kalkıp münafık **Zeyd bin Amr**'ın üzeri-ne yürümüş ve uzun sakalından tutup çekerek onu Mescidden dışarı çıkarmıştı, sonra göğsüne de bir yumruk atmıştı. Zeyd ise:

-Ey Umare! Yavaş ol, göğsümü kırdın! diye sızlanınca Umare de:

-Seni gidi münafık! Allah, seni bu Mescid'den uzaklaştırdı. Onun sana hazırladığı azab, daha da şiddetlidir. Sakın, Resulullah'ın Mescidine bir daha yaklaşmayasın! Şeklinde azarlamıştı.

Ashab'tan Ebu Muhammed Mes'ud bin Evs de, kalkıp müna-fıklardan **Kays bin Amr**'ın üzerine gitmiş ve onu enseleyip dışarı fırlatmıştı. Abdullah bin Haris de kalkıp münafıklardan **Haris bin Amr**'ın üzerine yürümüş ve onun uzun saçından tutup Mescid'den çıkarıncaya kadar yerde sürüklemeye başlamıştı. Haris bin Amr, Abdullah bin Harise: -Ey Harisin oğlu! Sen cidden bana çok ağır bir muamele yaptın! dedi. Abdullah da, ona:

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

-Ey Allah'ın düşmanı! Sen buna layıksın; Allah, senin hakkın-da ayet indirdi. Sakın, bir daha Resulullahın Mescidine yaklaşmayasın! Sen pissin! Diye hakaretler yağdırmıştı.

Amr bin Avf Oğullarından bir zat da kalkıp kendi kardeşi **Züvey bin Haris**'in yanına vardı ve ona:

-Haydi defol! Sen, şeytana ve şeytanın emrine mahkûm ol-muşsun! deyip onu Mescid'den dışarı atmıştı.

O gün münafiklardan Mescid'de bulunanlar bunlardı. Ve elbette daha yüzlerce münafik vardı. [\[9\]](#)

İleri gelen bazı müşriklerin münafik bir tavırla Peygamberimize diyalog ve uzlaşma teklifleri

Bir gün Mekke müşriklerinin ileri gelenlerinden beş kişi, Pey-gamberimiz (sav)'e gelip çok acıib bir teklifte bulundular. Bu müşriklerin adları şöyledir:

1- Velid bin Muğîre el-Mahzûmî 2- Esved bin Muttalib, bin Esed, bin Abdül'uzza 3- Âs bin Vâil el, Sehmî 4- Haris bin Hanzala 5- Esved bin Abdiyagus

Bu müşrikler, Peygamberimiz (sav)'e şöyle dediler:

"Ey Muhammed; Eğer sana iman etmemizi istiyorsan, öyle bir Kur'an getir ki, Lat ve Uzza ve Menat putlarına tapmayı bizi Allah'a yaklaştıran ve kötülüklerimizi bağışlatan araçlar ve şefaathçılar tutmayı yasaklamasın. İlahlarımızın aleyhinde bulunmak gibi bizi kızdıracak şeyler yazmasın. Öldükten sonra dirilip hayatımızın hesabını vermek ve yaptıklarımızın karşılığını görmek gibi olmasını istemediğimiz şeyler, içinde bulunmasın. Şu elindeki Kur'an'daki tehdit

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

ayetleri yerinde müjde ayetleri bulun-sun. Azap ayetleri yerine de rahmet ayetleri olsun. Kur'an'ın, haram saydığı şu şeyler onda helal sayılsın.

İşte böyle bir Kur'an getirirsen, sana iman ederiz."

Bunun üzerine şu ayet-i kerimeler indi:

"Ayetlerimiz onlara apaçık belgeler halinde okununca, bize kaı vuşmayı ummayanlar: "Bize bundan başka bir Kur'an getir, yahut bunu değiştir" derler. Onlara de ki: "Onu kendi tarafımdan değiştir mek, benim için mümkün değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Doğrusu şayet ben, Rabb'ime karşı gelirse, büyük bir gü nün azabından korkarım."

Onlara de ki: "Allah dileseydi, onu size okumazdım ve Allah'ı, yalan sayandan daha zalim kim vardır? Şüphesiz ki suçlular; fela ha ermezler." [10]

Bir gün de Peygamberimiz (sav), Kâbe'yi tavaf ederken şu müşrikler, kendisiyle karşılaştılar:

1 - Velid bin Muğîre 2- Üme'yye bin Halef 3- Âs bin Vâil el Sehmî 4- Esved bin Muttalib, bin Esed, bin Abdul'uzza

Bu şahıslar, kavimlerinin en yaşlıları ve ileri gelenleri idiler. Bunlar, Peygamberimiz (sav)'e:

-Ey Muhammed! Bizim Sana, hem bizim için, hem de Senin için iyi olan bir teklifimiz var dediler. Peygamberimiz (sav) de:

-Ne imiş o? diye sordu. Kureyş müşrikleri de:

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

-Ey Muhammed! Gel, Sen bizim dinimizi kabul et; biz de Senin dinini kabul edip uzlaşalım. Sen ara sıra bizim ilahlarımıza ve evliyalarımıza tapın biz de bazen senin ilahına tapalım.

Böylece aramızda bulunan düşmanlık yerine barışa ve hoşgörüye ulaşalım. Diyalog ve dayanışma içinde olalım. Ey Muhammed! Böyle yaparsak, eğer Senin taptiğın ilah, bizim taptiıklarımızdan daha hayırlı, Seninki bizimkinden daha doğru ise, biz de ondan payımızı almış oluruz. Yok eğer bizim yolumuz daha doğru ise, Sen de bundan payını almış olursun” dediler.

Peygamberimiz (sav):

-Ben, Allah'a ibadet ederken, kendisinden başkasını ortak koşmaktan Allah'a sığınırım! b uyurdu. O müşrikler: ”Hiç değilse bizim ilahlarımıza hürmeten el sür ve hakaret etme ki biz de seni doğrulayalım ve Senin ilahına tapalım!” dediler.

Peygamberimiz (sav), bu konuda vahyin gelmesini bekledi ve vahiy gelince ertesi gün Mescid-i Haram'a gidip orada bulunan Kureyş müşriklerine bu konuda inmiş olan Kâfirûn suresini oku-du. Sure mealen şöyledir:

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlarım.

(Ey Peygamberim!) De ki: Ey kâfirler! Sizin taptiğınıza ben tapmam. Siz de benim taptiğıma tapıcı değilsiniz. Ben sizin taptiğınıza tapacak değilim. Siz de benim taptiğıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim de bana!."

Peygamberimiz (sav) sureyi okuyunca, Kureyş müşrikleri ümitlerini kestiler ve Efendimiz (sav)'e sözlü hakaretlerde bu-lundular.

Ebu Süfyan'ın, Peygamberimiz'e “Bismikellah” diye başlayan bir tehdit yazısı

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

---

göndermesi

Müşrikler Allah'ın varlığını inkar etmiyorlar, sadece mutlak hakimiyetine, adalet hükümlerine ve tüm aracı ve yaklaşımcı evliyaları reddetme talebine, yani tevhide yanaşmıyorlardı.

Kâfirlerin ordularının başkumandanı Ebu Süfyan bin Harb, kumandası altındaki o güçlü ordularla bir ay uğraştığı halde bir başarı elde edemediğinden çok öfkeli ve kızgındı. Bu kızgınlığıyla Peygamberimiz'e yazdığı yazısında şöyle diyordu:

"Ey Allah! Senin adınla başlarım! Ben, Lât ve Uzzaya yemin ederim ki: bu kez seni tamamen ortadan kaldıralım da, bir daha seninle uğraşmak durumunda kalmayalım diye, bütün kuvvetimizle üzerinize yürümüş bulunmaktayım.

Senin de bildiğin gibi, daha önce ben, Kureyş'lilere ait bir tica ret kervanı başında Rabiğ'de Ahyâ suyunun yakınında senin Asha bınla karşı karşıya gelmiştim. Onlar bizi kuşatmışlardı. Fakat ben, kaçmayı başarmıştım. Benim kavmimi mağlup ettiğin Bedir vakasında ise ben bulunamadım.

Daha sonra da yurdunuzun ortasında bulunan Sevık'ta sizinle savaşmağa gelmiştim. O zaman adamlarınızı öldürmüş ve hur malıkları, ekinleri ve iki evi yakmıştım.

Ondan sonra da Uhud günü ordularımızın başında seninle savaştım. Siz, Bedir'de bizi yendiğiniz gibi biz de orada sizi yenmiş tik.

Bu seferde de ordularımızın başında üzerinize geldim. Ama siz karşımıza çıkmadınız; hep kalelerde korundunuz ve hendeklerin gerisinde savunmada kalmak yolunu tuttunuz. Bakıyorum; bî zimle karşılaşmak istemiyorsun; dar yerlerin ve hendeklerin gerisine sığınmışsın ve Arapların şimdiye kadar bilmedikleri tedbirlere başvurmuşsun! Bu savunma tarzını sana kimin öğrettiğini bir bî leydim! Eğer size yine gelirse, Uhud günü gibi acı bir gün daha sizin için hazırlanmış olacak ve kadınlarınız bizim için serbest kılacak!"

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Bu yazı Ebu Üsame el Cüşemi eliyle Peygamberimiz (sav)'e iletilince Resulü Allah, Ensar'dan Übeyy bin Kâ'b'ı çadırına ça-ğırdı. Übeyy bin Kâ'b, Ebu Süfyan'ın yazısını Peygamberimize okudu.

Ebu Süfyan'ın bir büyük Allah'a inanması ve "Bismikellah" diye mektuba başlaması, onun Müslüman sayılmasına yetmiyordu. Çünkü şirkten ve şekavetten vazgeçmiyordu.

Peygamberimiz'in, Ebu Süfyan'a acı ve aşığılayıcı cevabi yazısı

"Resulullah Muhammed'den, Ebu Süfyan bin Harb'e!

İmdi: Gönderdiğin yazı bize ulaştı. Eskiden beri olduğu gibi seğnin nefsin, Allah'a karşı seni hep aldatmaktadır.

Ey Galib Oğullarının ahmak ve beyinsiz adamı! Sen, topladığın bütün kuvvetlerinizin başında olarak bize geldiğini ve bizi tamamen imha etmedikçe dönmek istemediğini hatırlatmaktasın. Fakat Allah, seni buna asla muvaffak kılmayacaktır. Allah, bize pek güzel bir akıbet hazırlamış tır. O zaman Lât ve Uzza'yı ağzına hiç alamayacaksın!

Kazmış olduğum hendekle ilgili söylediklerine gelince: hiç şüphesiz Yüce Allah, seni ve arkadaşlarını kızdırıp çatlatmak için onu bana kendisi ilham buyurduğunu anlayamazsın!

Kesinlikle bilmelisin ki, öyle bir gün yaklaşıyor ki, sen bana karşı kendini savunabilmen şöyle dursun, bir tarafa savuşup kaçmak imkânını bile bulamayacaksın!

Mutlaka ve pek yakında göreceksin ki, senin tanrıların Lât'ı, Uzza'yı, isaf'ı, Naile'yi ve Hübel'i kıracağım!

O gün gelince ben, bunları sana mutlaka hatırlatacağım, ey Galip Oğullarının ahmak ve beyinsiz, adamı!" [11]

Müslümanların Yahudi ve Hıristiyanlarla dostluktan men edilmesi:

"Ey iman edenler! Kendinizden olmayanları sırdaş edinme  yin. Onlar size karşı kötülük etmekten geri durmazlar, sizin sı  kıntıya düşmenizi isterler. Sana karşı olan düşmanlıkları ağızla  rından fıskırıyor. İçlerinde gizledikleri düşmanlık ise daha bü  yüktür. Size gerçekten ayetlerimizi açıkladık. Buna aklınızı bir kullanırsanız. İşte siz öyle kimselersiniz, onları seversiniz, oysa  ki siz kitapların hepsine iman ettiğiniz halde onlar sizi sevmez  ler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Ken  di kendilerine kalınca da, size olan öfkelerinden dolayı parmak  larını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden geberin!" Gerçekten Allah, on  ların içlerinde saklı olanı tamamıyla bilendir." [12]

Yahudilerden Rifaa bin Zeyd ile Süveyd bin Haris, zahiren kendilerine Müslüman süsü verince, bazı Müs-lümanlar, bunlara ilgi göstermeğe başladılar. Bunun üzerine de şu ayet-i kerimeler indi:

"Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilmiş olanlardan dininizi alaya, eğlenceye alanları ve kâfirleri dost edinmeyin. Eğer imanınızda doğru iseniz, Allah'a karşı takva üzere olun! Siz, ezan okuyarak namaza çağırdığınız zaman onlar, onu alaya ve eğlenceye alırlar. İşte bu, şüphesiz onların, akılları ermez bir güruh olmalarındandır.

Onlara de ki: "Ey Kitap ehli! Siz, bizim Allah'a, bize indirilen Kur'an'a, önceden indirilen kitaplara inanmamızdan ve bir de şüphesiz çoğunuzun doğru yoldan çıkmış kimseler olmanızdan başka bir sebepten dolayı bize kızmıyorsunuz.

-De ki "Ey kitap ehli! Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size bildireyim mi? Allah kimlere lanet ve gazap etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve şeytana tapanlar yapmışsa, işte onların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır." [13]

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Yahudi alimlerinden Şe's Bin Kays'ın Müslümanları birbirine karşı kışkırtması

Yaşlı bir Yahudi alimi olan Şe's bin Kays, Müslümanlara karşı büyük bir kin besliyordu. Her fırsatta Ensar'ın arasını açmak için çalışıyordu. Bir gün Medine'nin Evs ve Hazreç kabilelerinden bazı Müslümanlar bir arada konuşuyorlardı. Bu iki kabile arasında öteden beri süre gelen düşmanlık, İslâm sayesinde yerini dostluğa terk etmiş, aralarında sevgi, saygı havası hakim olmuştu. İşte Evs'li ve Hazreç'li Müslümanların toplanıp tatlı tatlı sohbet ettiklerini gören bu mel'un Yahudi çok üzüldü ve yanındakilere:

-Vallahi, bunlar, böyle birbirleriyle dostluk kurup birleştikleri takdirde artık bunlarla bizim bir arada oturmamız mümkün olmaz! dedi ve bir Yahudi gencine:

-Sen kalk, onların yanlarına var da, onlarla sohbet et, sonra da Buas savaşını (Evs ve Hazreç kabileleri Müslüman olmadan aralarında vuku bulan Buas savaşını) hatırlat ve bu savaşla ilgili olarak söylenmiş olan bazı şiirleri oku! dedi. Yahudi genci de, onun dediklerini yapınca, Evs ve Hazreç'lilerin cahiliyet damarları ka-bardı; iki taraf da iyice sinirlendiler ve bir taraf:

-İsterseniz, eski duruma dönebiliriz! dediler. Diğer taraf da:

-Peki olsun! dediler. Sonunda her iki taraf da silahlarına sarılıp vuruşmak için Harre denilen yere koştular.

Peygamberimiz (sav), bunu duyunca, hemen Muhacir Sahabilerden bazı zatları da yanına alıp oraya vardı ve onlara seslenerek:

**~Ey Müslümanlar cemaati! Allah! Allah!, Yüce Rabbim, sizi İslâmiyet'le doğru yola çıkarıp şerefle
ndirdikten, kalplerinizi birleştirip dikten, sizi küfürden kurtarıp, cahiliye devrine ait bütün
kötü işlerden temizledikten sonra ve ben de, sizin aranızda bunları anlatıp dururken, siz
hâlâ cahiliye davası mı güdüyorsunuz nuz?**
buyurdu.

Efendimiz (sav)'in çağrısını duyan Medineli Müslüman-lar, derhal intibaha gelip akıllarını başlarına aldılar ve bunun, şeytanın bir fitnesi, düşmanlarının bir hilesi olduğunu anladılar ve ağlamağa başladılar; Evs ve Hazreçliler orada, birbiriyle ku-caklaşıp öpüştüler.

İşte bunun üzerine şu ayet-i kerime indi:

De ki "Ey Kitap ehli! Siz kendiniz gerçeğin ne olduğunu bilirken, iman edenleri eğrilik arayarak Allah'ın yolundan neden alıkoyuyorsunuz? Allah, sizin bütün işlediklerinizden habersiz değildir."

Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilmiş olanlardan bir takımına uyarsanız, imanınızdan sonra sizi kâfirlere çevirirler.

Allah'ın ayetleri size okunup dururken, O'nun Peygamberi de aranızda bulunurken siz nasıl inkâr edersiniz? Her kim Allah'ın dinine sımsıkı tutunursa, doğrusu o, doğru yola iletilmiş olur.

Ey iman edenler! Allah'a karşı O'na yaraşır biçimde takva üzere olun ve ancak Müslüman olarak can verin.

Ve hepiniz birden Allah'ın dinine sımsıkı sarılın, ayrılığa düşmeyin; Allah'ın size olan nimetini bir düşünün: Hani bir zaman siz birbirinize düşman idiniz de Allah kalplerinizi birleştirmişti İşte O'nun bu nimetiyle kardeşler olmuştunuz. Ve siz ateşten bir çukurun kenarında idiniz de Allah, sizi oradan kurtardı. Allah doğru yola gelesiniz diye ayetlerini işte böyle açıklar.

Siz, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra ayrılığa düşüp çekişmeğe başlayanlar gibi olmayın. İşte onlar için pek büyük bir azap vardır." [14]

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Bu münafıkların günümüzdeki en açık örneği Fetullahçılardır.

Günümüzdeki Kur'an-ı İncilleştirme, Dini Yahudileştirme girişimleri

Yaşar Nuri'nin yerinde tespitler yaptığı, ama ters ifadelerle konuyu saptırdığı ve tepki topladığı:

“Emevi İslam ve Müslümanlara karşı zulümlerinden biri de İslam'ın düşmanlarıyla Müslümanlar aleyhine işbirliği yapmasıdır. Bu işbirliğini başlatan da, Emevî saltanatını kuranlardır. Daha sonra bütün Emevî halifeleri bu yolu bir biçimde izlemiş, Hıristiyan ve Yahudi unsurlarla sürekli işbirliği içinde olmuşlardır.

Harre'de on bin civarında sahabe ve tabiun topluluğunu, Yezid'e biatte kusur ettikleri gerekçesiyle katleden Emevî komutan Müslim bin Ukbe'nin yanında yer alan beş yüz kişilik özel birlik, Müslümanların o günkü en azılı düşmanı Bizans ordusundan, yani Rumlardan seçilip toplanmıştı.

Kur'an'ın İncilleştirilmesi İslam alimlerinin tarih boyunca kullandıkları bir deyişle “İsrailiyatın tefsirlere sokulması”dır. İsrailiyat, Yahudi-Hıristiyan din mirasının tümünü ifade eden bir kavramdır. Bu tabiri “Kitabı Mukaddes geleneğinin verileri” olarak anlamalıdır.

İsrailiyatın Kur'an tefsirlerine sokulmasıyla başlayan İncilleştirme, günümüzdeki Siyonist ve Ehlisalip işbirlikçisi Fetullahçılar tarafından çok daha ileri götürülmüş ve mesela iki binli yılların Türkiye'sinde, ABD'nin yönettiği BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) meyanında Kur'an'ın içine İncil ayetlerinin doldurulmasıyla çok ileri bir aşamaya ulaştırılmıştır.

Kur'an ayetleriyle, İncil'in parçalarını (Pavlus'un mektupları dahil) iç içe sokarak yeni bir “ortak kutsal metin” oluşturma çalışmaları, Türkiye'nin en ünlü ve güçlü dinci cemaati olan Fetullahçıların kiralık bir ilahiyat profesörü tarafından başlatılmıştır.

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

Ve bu şeytani faaliyetler Milli Çözüm'ün de katıldığı ciddi ve ilmi uyarılar sonunda mecburen askıya alınmıştır.

Bu faaliyetin amacı, ABD tarafından "İlimli İslam" adı altında, Vatikan tarafından ise "Dinlerarası Diyalog" yaftasıyla sürdürülen "İncilleştirme ve "Hıristiyanlaştırma" projesine destek sağlamaktı.

Yahudi alimlerinin ve onlarla dostluk kuran münafık kimselerin müşrikliği Müslümanlıktan üstün görmeleri:

Bazı müşrikler, Vâil Oğulları'nı Peygam-berimize karşı Kureyş müşriklerini desteklemeğe çağırdılar ve:

-İşte bunlar Yahudi alimleridir; bunlar, Tevrat'ı bilen kişiler-dir. Sorunuz onlara bakalım: Sizin dininiz mi hayırlıdır, yoksa Muhammed'in dini mi? dediler. Vâil Oğulları da bunu Yahudi alimlerine sorunca, Yahudi alimleri:

-Sizin dininiz, Muhammed'in dininden daha hayırlıdır. Siz-ler, Muhammed ve ona tabi olanlardan daha doğru yoldasınız! de-diler, işte bunun üzerine şu ayet-i kerimeler indi:

"Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri (ve halk arasında alim ve fazıl bilinen münafık tipleri) görmedin mi? Onlar tağut düzenlere ve şeytani süper güçlere inanıyorlar ve kafirler için: "Bunlar, Müslümanlardan daha doğru yoldadır." diyorlar.

İşte onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Her kim Allah'ın lanetine uğrarsa, artık sen ona hiçbir yardımcı bulamazsın.

Yoksa onlar için hükümlerden herhangi bir pay mı var? Öyle olsa onlar insanlara bir

Yazar Abdullah AKGÜL
21 Aralık 2009

çekirdek tomurcuğu bile vermezlerdi. Yoksa onlar, Allah'ın, lûtfundan kimi insanlara verdiği için kıskanıyorlar mı? Oysa biz, gerçekten İbrahim ailesine de kitap ve hikmet vermiş, hem de onlara büyük bir hükümrânlık vermiştik." [15]

---

[1] Tevbe: 61

[2] Tevbe: 65

[3] Ahzab: 13

[4] Tevbe: 49

[5] Münafıkın: 8

[6] Haşr: 11-16

[7] Âl-i Imrân: 72,73

[8] Vakıdi, İbni, İshak, İbni Hişam Siyerleri

[9] Kaynak: Ali Akın'ın hazırladığı Saadet Yılları (2,4,5. Cilt) Milli Gazete yayınları.

[10] Yûnus: 15-17

[11] İnsanü'l-Uyun

[12] Al-i İmran:118-119

[13] Maide: 57-60

[14] Al-i İmran: 99-105

[15] Nisa: 51-54